

Projekt z dnia 27 czerwca 2022 r.

U S T A W A

z dnia 2022 r.

o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej¹⁾²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy:

a) uchyla się pkt 5 i 7,

b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 - 12 w brzmieniu:

„¹⁰⁾ dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylającej dyrektywy Rady 91/672/EWG i 96/50/WE (Dz. Urz. UE L 345, str. 53),

¹¹⁾ dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2020/12 z dnia 2 sierpnia 2019 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do standardów dotyczących: kompetencji oraz odpowiadających im wiedzy i umiejętności, egzaminów praktycznych, zatwierdzania symulatorów oraz stanu zdrowia (Dz. Urz. UE L 6, str. 15),

¹²⁾ dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1233 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2017/2397 w odniesieniu do środków

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylającej dyrektywy Rady 91/672/EWG i 96/50/WE (Dz. Urz. UE L 345, str. 53),
- 2) dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2020/12 z dnia 2 sierpnia 2019 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do standardów dotyczących: kompetencji oraz odpowiadających im wiedzy i umiejętności, egzaminów praktycznych, zatwierdzania symulatorów oraz stanu zdrowia (Dz. Urz. UE L 6, str. 15),
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1233 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2017/2397 w odniesieniu do środków przejściowych dotyczących uznawania świadectw wydanych przez państwa trzecie (Dz. Urz. UE L 274, str. 3).

²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/182 z dnia 14 stycznia 2020 r. w sprawie wzorów stosowanych w dziedzinie kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. UE L 38, str. 1);
- 2) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/473 z dnia 20 stycznia 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do norm dotyczących baz danych na temat unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych (Dz. Urz. UE L 100, str. 1).

przejściowych dotyczących uznawania świadectw wydanych przez państwa trzecie (Dz. Urz. UE L 274, str. 52).”;

2) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 2 w brzmieniu:

„²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/182 z dnia 14 stycznia 2020 r. w sprawie wzorów stosowanych w dziedzinie kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. UE L 38, str. 1);
- 2) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/473 z dnia 20 stycznia 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do norm dotyczących baz danych na temat unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych (Dz. Urz. UE L 100, str. 1).”;

3) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ustawy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 35 ust. 1, w zakresie posiadania unijnych świadectw kwalifikacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1, stosuje się także do członków załogi pokładowej statków morskich, przebywających na śródlądowych drogach wodnych, za wyjątkiem członków załogi pokładowej statku, innych niż kapitanowie, posiadających świadectwo wydane lub uznane zgodnie z Konwencją Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht z 1978 r., zwaną dalej "Konwencją STCW";

4) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„**Art. 9b.** 1. Dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej utrzymują system zarządzania jakością, obejmujący w szczególności polityki i kontrole wewnętrzne w zakresie następujących obszarów:

- 1) wydawania, przedłużania ważności, zawieszania i cofania unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych;
- 2) egzaminów i ocen przeprowadzanych przez działające przy nich komisje egzaminacyjne;
- 3) kwalifikacje i doświadczenie wymagane od egzaminatorów
- w celu zapewnienia zgodności z przepisami ustawy.

2. Informacje, w tym dane osobowe, dotyczące spraw związanych z utrzymaniem systemu zarządzania jakością, o którym mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres 5 lat.

5) w art. 11a:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokumentów kwalifikacyjnych, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych, które zostały wydane, których ważność przedłużono, które zostały zawieszone lub cofnięte, które zgłoszono jako zaginione, skradzione lub zniszczone, lub które wygasły;”

b) dodaje się ust. 5 -9 w brzmieniu:

„5. W zakresie informacji gromadzonych w bazie danych statków dotyczących unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych stosuje się przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/473 z dnia 20 stycznia 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do norm dotyczących baz danych na temat unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych (Dz. Urz. UE L 100, str. 1).

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, stanowiące dane osobowe, są przetwarzane wyłącznie w celu:

- 1) wdrażania, egzekwowania i oceny dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylającej dyrektywy Rady 91/672/EWG i 96/50/WE (Dz. Urz. UE L 345, str. 53), zwanej dalej „dyrektywą 2017/2397”, w tym funkcjonowania systemu zarządzania jakością, o którym mowa w art. 9b;
- 2) wymiany informacji pomiędzy organami posiadającymi dostęp do unijnej bazy danych, o której mowa w art. 25 ust. 2 dyrektywy 2017/2397, a Komisją Europejską;
- 3) opracowywania przez organy administracji żeglugi śródlądowej statystyk dotyczących w szczególności ilości wydawanych lub przedłużanych dokumentów kwalifikacyjnych, a także ważności tych dokumentów.

7. Cel, o którym mowa w ust. 6 pkt 3, organy administracji żeglugi śródlądowej realizują po anonimizacji danych osobowych.

8. Dane osobowe, o których mowa w ust. 6, przechowuje się przez okres, w którym jest to niezbędne do celów, dla których dane zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane zgodnie z dyrektywą 2017/2397, nie dłużej jednak niż 100 lat. Gdy takie dane nie są już dłużej potrzebne do tych celów, zostają niezwłocznie usunięte.

9. Informacje statystyczne, o których mowa w ust. 6 pkt 3, mogą być wykorzystywane w celu wspierania działań promujących śródlądowy transport wodny.”;

6) w art. 21 w ust. 3 uchyla się pkt 2;

7) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 35.** 1. Statek musi mieć załogę w składzie i o kwalifikacjach zapewniających bezpieczeństwo żeglugi.

2. Potwierdzeniem posiadania kwalifikacji są następujące dokumenty kwalifikacyjne:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej;
- 2) unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji - eksperta w dziedzinie:
 - a) żeglugi pasażerskiej,
 - b) skroplonego gazu ziemnego;
- 3) patent żeglarski uprawniający do kierowania statkiem;
- 4) patent mechanika statkowego uprawniający do obsługi maszyn napędowych;
- 5) świadectwo uprawniające do zajmowania innych stanowisk na statku.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie dokumentu.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania;
- 4) numer identyfikacyjny członka załogi - jeżeli został nadany;
- 5) żądanie wniosku.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 5, za wyjątkiem unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana, wydaje się poprzez dokonanie stosowanego wpisu w dokumencie będącym połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, wydaje się na czas oznaczony, przy czym:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji:
 - a) kapitana - na okres ważności świadectwa zdrowia, nie dłużej jednak niż na 13 lat,
 - b) do wykonywania szczególnych operacji - na okres ważności świadectwa zdrowia nie dłuższy niż na 5 lat;

2) inne niż w pkt 1 - na okres ważności świadectwa zdrowia.

7. Przed wydaniem dokumentów, o których mowa w ust. 2, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej sprawdza, czy wnioskodawca już nie posiada wnioskowanego dokumentu.

8. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przedłuża ważność dokumentów, o których mowa w ust. 2, którego ważność wygasła lub wygaśnie, na wniosek posiadacza dokumentu.

9. Przedłużenie, o którym mowa w ust. 8, następuje odpowiednio poprzez wydanie nowego dokumentu albo dokonanie stosownego wpisu w dokumencie będącym połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

10. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji:

- 1) wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 2 w przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki dla wydania takiego dokumentu lub gdy stwierdzono, że wnioskodawca już posiada wnioskowany dokument;
- 2) przedłużenia ważności dokumentu, o którym mowa w ust. 8, w przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki dla przedłużenia takiego dokumentu.

11. Uznaje się:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej oraz unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) świadectwo kwalifikacji wydane zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym składu załóg statków na Renie, w którym określono wymogi identyczne jak wymogi zawarte w dyrektywie 2017/2397;
- 3) świadectwo kwalifikacji wydane przez państwo trzecie, zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa, określającymi wymogi identyczne jak wymogi zawarte w dyrektywie 2017/2397, które uzyskało uznanie Komisji Europejskiej zgodnie z art. 10 ust. 5 dyrektywy 2017/2397.

12. Członek załogi statku jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu dokument, o którym mowa w ust. 2 lub w ust. 11, wymagany odpowiednio do zajmowanego stanowiska.

13. Przepisów ust. 1-12 dotyczących kwalifikacji załóg nie stosuje się do załogi statku przeznaczonego lub używanego wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.”;

- 8) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„**Art. 35a.** 1. Osoba posiadająca unijne świadectwo kwalifikacji kapitana powinna dodatkowo posiadać szczególne zezwolenie dla kapitana, odpowiednie dla rodzaju żeglugi, jeżeli:

- 1) uprawia żeglugę na wodach morskich, lub
- 2) uprawia żeglugę za pomocą radaru, lub
- 3) prowadzi statek napędzany skroplonym gazem ziemnym, lub
- 4) prowadzi duży konwój, tj. zestaw pchany, którego iloczyn całkowitej długości i całkowitej szerokości jednostki pchanej wynosi co najmniej 7 000 metrów kwadratowych.

2. Na potrzeby stosowania przepisu ust. 1 pkt 1 za wody morskie uznaje się śródlądowe drogi wodne, o których mowa w art. 29 ust. 3, znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza granicami wód śródlądowych, o których mowa w art. 2 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sporządza wykaz wód morskich, o których mowa w ust. 2 i przekazuje go Komisji Europejskiej oraz każdą jego zmianę.

4. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje wykaz, o którym mowa w ust. 3, na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

5. Szczególne zezwolenia dla kapitana, o których mowa w ust. 1, wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie dokumentu.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania;
- 4) numer identyfikacyjny członka załogi - jeżeli został nadany;
- 5) żądanie wniosku.

7. Szczególne zezwolenia dla kapitana, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wydaje się poprzez wydanie unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana zawierającego informacje o posiadaniu szczególnych zezwoleń.

8. Szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wydaje się jako unijne świadectwo kwalifikacji eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego.

9. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wydaje się na czas oznaczony, równy okresowi ważności unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana.

10. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 5 lat.

11. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji, wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki do jego wydania, określone w art. 36 ust. 3.

12. Przepisy ust. 5-11 stosuje się odpowiednio do spraw o przedłużenie ważności szczególnego zezwolenia dla kapitana.”;

9) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 36.** 1. Dokument, o którym mowa odpowiednio w art. 35 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 5, może uzyskać osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat, z tym że w przypadku unijnego świadectwa:
 - a) praktykanta - 15 lat,
 - b) młodszego marynarza - 16 lat,
 - c) marynarza - 17 lat;
- 2) ma stan zdrowia odpowiedni do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzony świadectwem zdrowia;
- 3) odbyła, w stosownych przypadkach, wymaganą praktykę pływania na statkach w charakterze członka załogi, w wymiarze określonym szczegółowo w przepisach wydanych na podstawie art. 37;
- 4) ukończyła, w stosownych przypadkach, szkolenie na podstawie uznanego programu szkolenia;
- 5) zdała z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 37 przewidziano egzamin dla tego rodzaju dokumentu.

2. Dokument, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2, może uzyskać osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat;
- 2) ma stan zdrowia odpowiedni do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzony świadectwem zdrowia;
- 3) zdała z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności.

3. Dokument, o którym mowa w art. 35a ust. 1, może uzyskać osoba, która:

- 1) posiada unijne świadectwo kwalifikacji kapitana, a w przypadku osoby, która jednocześnie występuje o ten dokument i o unijne świadectwo kwalifikacji kapitana,

- spełnia również wymagania do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana;
- 2) odbyła, w stosownych przypadkach, wymaganą praktykę pływania na statkach w charakterze członka załogi, w wymiarze określonym szczegółowo w przepisach wydanych na podstawie art. 37;
 - 3) zdała z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 37 przewidziano egzamin dla tego rodzaju dokumentu.”;
- 10) po art. 36 dodaje się art. 36a - 36k w brzmieniu:

„**Art. 36a.** 1. Osoba ubiegająca się o przedłużenie ważności dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 5, powinna wykazywać stan zdrowia odpowiedni do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzony świadectwem zdrowia.

2. Przedłużając ważność unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana uwzględnia się szczególne zezwolenia, o których mowa w art. 35a ust. 1 pkt 1, 2 i 4, w przypadku gdy takie szczególne zezwolenia były zawarte w przedłużanym dokumencie.

3. Osoba ubiegająca się o przedłużenie ważności unijnego świadectwa kwalifikacji eksperta w dziedzinie:

- 1) żeglugi pasażerskiej - powinna mieć stan zdrowia odpowiedni do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzony świadectwem zdrowia oraz zdać z wynikiem pozytywnym nowy egzamin z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności;
- 2) skroplonego gazu ziemnego - powinna mieć stan zdrowia odpowiedni do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzony świadectwem zdrowia oraz zdać z wynikiem pozytywnym nowy egzamin z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności, albo odbyć wymaganą praktykę pływania na statkach napędzanych LNG w wymiarze wynoszącym:
 - a) przynajmniej 180 dni w ciągu poprzednich pięciu lat, lub
 - b) przynajmniej 90 dni w ciągu poprzedniego roku.

Art. 36b. 1. Członek załogi statku musi posiadać stan zdrowia odpowiedni do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej.

2. Świadectwo zdrowia, uznające badaną osobę za zdolną lub niezdolną do pracy na statkach w żegludze śródlądowej, wydaje lekarz posiadający prawo wykonywania zawodu oraz uprawnienia do przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników, o których mowa w art. 229 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2020

r. poz. 1320, z 2021 r. poz. 1162 oraz z 2022 r. poz. 655), po dokonaniu oceny stanu zdrowia.

3. Odpowiedni stan zdrowia, obejmujący sprawność fizyczną i psychiczną, oznacza niewystępowanie jakiejkolwiek choroby lub niepełnosprawności, która sprawiałaby, że osoba pełniąca służbę na statku żeglugi jest niezdolna do wykonania którejkolwiek z następujących czynności:

- 1) wykonywania czynności niezbędnych do eksploatacji statku,
- 2) pełnienia powierzonych obowiązków w dowolnym momencie, lub
- 3) właściwego postrzegania otoczenia.

4. Do dokonania oceny stanu zdrowia oraz uznania osoby za zdolną do pracy na statkach żeglugi śródlądowej stosuje się standardy stanu zdrowia określone w załączniku IV przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 6 dyrektywy 2017/2397.

5. W przypadku, gdy stan zdrowia nie jest w pełni odpowiedni do zakresu pracy, na statkach żeglugi śródlądowej, lekarz może wprowadzić środki łagodzące lub nałożyć ograniczenia, które zapewnią równoważny poziom bezpieczeństwa żeglugi, określone w załączniku IV przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 6 dyrektywy 2017/2397. Informację o wprowadzonych środkach łagodzących lub nałożonych ograniczeniach umieszcza się w świadectwie zdrowia i dokumencie kwalifikacyjnym.

6. Świadectwo zdrowia niezbędne do wydania pierwszego unijnego świadectwa kwalifikacji oraz wydania lub przedłużenia unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana powinno być wydane nie wcześniej niż na 3 miesiące przed złożeniem wniosku odpowiednio o wydanie, lub przedłużenie ważności dokumentu kwalifikacyjnego.

7. Świadectwa zdrowia wydaje się na okres nie dłuższy niż 15 lat, z tym że w przypadku osób, które ukończyły 60 rok życia na okres nie dłuższy niż 5 lat, a w przypadku osób, które ukończyły 70 rok życia na okres nie dłuższy niż 2 lata.

8. W przypadku podejrzenia, że u członka załogi statku wystąpiły okoliczności mogące wskazywać że członek załogi statku nie spełnia wymagań dotyczących stanu zdrowia odpowiedniego do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej:

- 1) armator lub kierownik statku, na którym członek załogi statku jest zatrudniony,
 - 2) dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji,
- może, skierować członka załogi na badania doraźne.

9. Za okoliczności, o których mowa w ust. 8, uznaje się w szczególności spowodowanie wypadku w żegludze śródlądowej, udział w wypadku w żegludze

śródlądowej, który mógł spowodować doznanie uszczerbku na zdrowiu, a także stwierdzenie, że członek załogi statku wykonywał swoje obowiązki w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka.

10. Badania doraźne przeprowadza się w celu określenia zdolności lub niezdolności do pracy na statkach żeglugi śródlądowej w związku z podejrzeniem wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 8.

11. Po przeprowadzeniu badań doraźnych lekarz, o którym mowa w ust. 2, wydaje dokument potwierdzający zdolność lub niezdolność do pracy na statkach żeglugi śródlądowej.

Art. 36c. 1. Egzaminy z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności są przeprowadzane przez:

- 1) centralną komisję egzaminacyjną działającą przy Dyrekturze Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie - w celu uzyskania przez egzaminowanych unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana lub dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2 i 4 oraz art. 35a ust. 1;
- 2) terenowe komisje egzaminacyjne działające przy dyrektorach urzędów żeglugi śródlądowej - w celu uzyskania przez egzaminowanych dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana, pkt 3 i 5;
- 3) jednostkę edukacyjną - w przypadku egzaminów organizowanych w ramach szkolenia prowadzonego na podstawie uznanego programu szkolenia.

2. Przewodniczących komisji i zastępców przewodniczącego centralnej komisji egzaminacyjnej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

3. W skład danej komisji egzaminacyjnej oprócz osób wymienionych w ust. 2 wchodzi także egzaminatorzy oraz sekretarz komisji, z tym że w skład centralnej komisji egzaminacyjnej wchodzi ponadto:

- 1) przedstawiciel Dyrektora Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie;
- 2) przedstawiciel dyrektora urzędu morskiego - w przypadku egzaminów na szczególne zezwolenie dotyczące unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana do uprawiania żeglugi na wodach morskich;
- 3) osoba posiadająca uprawnienia pilotowe, o których mowa w art. 50 ust. 4, dla danej drogi wodnej lub jej odcinka oraz doświadczenie w zakresie pilotażu na tej drodze

wodnej, której uprawnienie dotyczy - w przypadku egzaminu na uprawnienia pilotowe.

4. Egzaminatorów i sekretarza komisji egzaminacyjnych powołują przewodniczący właściwych komisji egzaminacyjnych. Egzaminatorów powołuje się spośród osób umieszczonych na liście egzaminatorów ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, o której mowa w art. 36d ust. 1.

5. W skład komisji egzaminacyjnej może wchodzić przedstawiciel ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

6. Wydatki związane z działalnością komisji egzaminacyjnych są pokrywane z budżetu urzędów żeglugi śródlądowej.

7. Do wydatków, o których mowa w ust. 6, zalicza się w szczególności wydatki poniesione na:

- 1) wynagrodzenie za udział w pracach komisji egzaminacyjnej, przy czym przewodniczącemu, zastępcy przewodniczącego, członkom, sekretarzowi komisji i egzaminatorom przysługuje w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 1;
- 2) przejazd członków komisji egzaminacyjnych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w celu udziału w egzaminach;
- 3) organizację egzaminów, w tym:
 - a) najem pomieszczeń, w których odbywają się egzaminy,
 - b) zapewnienie statków i innego wyposażenia niezbędnego do organizacji egzaminów,
 - c) zapewnienie noclegów członkom komisji egzaminacyjnej, w przypadku egzaminów, których organizacja wymaga takiego noclegu.

8. Egzaminy przeprowadzają komisje egzaminacyjne na podstawie ustalonych wymagań egzaminacyjnych i na podstawie regulaminu działania komisji, o którym mowa w art. 37 ust 1 pkt 8.

9. Egzaminy przeprowadza się w miarę napływu wniosków, nie rzadziej jednak niż dwa razy w ciągu roku. Komisja egzaminacyjna może przeprowadzać egzaminy na sesjach wyjazdowych.

10. Przepisów ust. 2-9 nie stosuje się w przypadku egzaminów organizowanych przez jednostkę edukacyjną w ramach zatwierdzonego programu szkolenia.

Art. 36d. 1. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej prowadzi listę egzaminatorów z podziałem na poszczególne dokumenty kwalifikacyjne.

2. Lista egzaminatorów, o której mowa w ust. 1, jest jawna i zawiera:

- 1) imię i nazwisko egzaminatora;
- 2) zakres uprawnień egzaminacyjnych.

3. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje listę egzaminatorów na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

4. Osoba ubiegająca się o wpis na listę egzaminatorów:

- 1) posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na ocenę wiedzy i umiejętności, określonych w wymaganiach egzaminacyjnych dla poszczególnych dokumentów kwalifikacyjnych;
- 2) nie może być skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
 - a) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
 - b) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,
 - c) prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, lub
 - d) przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu.

5. Osoba ubiegająca się o wpis na listę egzaminatorów składa wniosek do ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej za pośrednictwem dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) informacje o posiadanej wiedzy i doświadczeniu, o której mowa w ust. 4 pkt 1;
- 4) informacje o posiadanych dokumentach kwalifikacyjnych w zakresie żeglugi śródlądowej lub morskiej,
- 5) informację o posiadanym wykształceniu,
- 6) żądanie wniosku, w tym określenie dokumentów kwalifikacyjnych, których ma dotyczyć wpis.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) kopie dokumentów potwierdzających spełnienie przez wnioskodawcę wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie wnioskodawcy, że nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa, o których mowa w ust. 4 pkt 2. Oświadczenie wnioskodawcy zawiera imię i nazwisko wnioskodawcy oraz jego podpis.

8. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej w terminie 60 dni, od dnia wpłynięcia kompletnego wniosku, sporządza opinię w zakresie spełnienia przez wnioskodawcę wymagań, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i przekazuje ją do ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej wraz z wnioskiem i dokumentami, o których mowa w ust. 7.

9. Opinia, o której mowa w ust. 8, zawiera informacje o wnioskodawcy zawarte w ust. 6 pkt 1 i 2.

10. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej wpisuje na listę egzaminatorów po dokonaniu oceny spełnienia przez wnioskodawcę wymagań, o których mowa w ust. 4, w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 8.

11. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji, wpisania na listę egzaminatorów, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 4.

12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej skreśla egzaminatora z listy egzaminatorów:

- 1) na wniosek egzaminatora;
- 2) w przypadku śmierci egzaminatora;
- 3) w drodze decyzji, w przypadku, gdy egzaminator:
 - a) przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 2,
 - b) dopuścił się rażącego naruszenia obowiązków związanych z pełnioną przez niego funkcją, wynikających z regulaminu działania komisji egzaminacyjnej, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 8.

13. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej przechowuje dane osobowe egzaminatorów przez okres 5 lat, od dnia skreślenia egzaminatora z listy egzaminatorów.

Art. 36e. 1. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu składa - we właściwej komisji egzaminacyjnej - pisemny wniosek w tej sprawie wraz z potwierdzonymi kopiami dokumentów, stwierdzającymi spełnienie wymagań do uzyskania dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin, natomiast przed przystąpieniem do egzaminu przedstawia dowód uiszczenia opłaty za egzamin.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) żądanie wniosku, w tym określenie rodzaju dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin.

3. Przed przystąpieniem kandydata do egzaminu komisja egzaminacyjna sprawdza, czy kandydat spełnia wymagania konieczne do uzyskania dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin.

4. W przypadku niespełnienia wymagań lub nieprzedstawienia dowodu uiszczenia opłaty za egzamin, komisja egzaminacyjna wzywa kandydata do uzupełnienia braków w terminie 7 dni, a w przypadku bezskutecznego upływu terminu zwraca przedłożone dokumenty.

5. Jeżeli wymagania egzaminacyjne dla uzyskania dokumentu kwalifikacyjnego lub szczególnego zezwolenia przewidują egzamin praktyczny, taki egzamin przeprowadza się na statku, którego rodzaj i wyposażenie pozwoli na sprawdzenie wiedzy i umiejętności wymaganych dla dokumentu kwalifikacyjnego, którego ma dotyczyć egzamin, z tym że w przypadku egzaminu na:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji kapitana lub szczególne zezwolenie na uprawianie żeglugi z pomocą radaru - egzamin może zostać przeprowadzony również na symulatorze, który uzyskał zatwierdzenie, o którym mowa w art. 36k, do tego rodzaju egzaminu;
- 2) unijne świadectwo kwalifikacji eksperta do wykonywania szczególnych operacji - egzamin może zostać przeprowadzony również na odpowiedniej instalacji nabrzeżnej.

6. Nie może być egzaminowana osoba:

- 1) niespełniająca wymagań koniecznych do uzyskania dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin, w szczególności dotyczących posiadania odpowiedniej praktyki pływania;
- 2) w stosunku, do której wydano decyzję, o której mowa w art. 36g ust. 7 - w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
- 3) nieposiadająca dokumentu tożsamości;
- 4) która znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu lub odmówiła poddania się badaniu, o którym mowa w ust. 7.

7. W przypadku, podejrzenia, że osoba przystępująca do egzaminu znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, Przewodniczący komisji wzywa organy uprawnione do przeprowadzenia badania osoby egzaminowanej w celu ustalenia w jej organizmie zawartości alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

8. Badanie, o którym mowa w ust. 7, przeprowadza się na miejscu.

9. O wyniku badania, o którym mowa w ust. 7, organ uprawniony niezwłocznie informuje Przewodniczącego komisji.

10. Na okoliczność nieprzystąpienia osoby do egzaminu z powodu, o którym mowa w ust. 6, Przewodniczący komisji sporządza notatkę, którą załącza się do akt sprawy.

11. Notatkę, o której mowa w ust. 10, sporządzoną na okoliczność, o której mowa w ust. 4 pkt 4, sporządza się wyłącznie na potrzeby komisji egzaminacyjnej i przechowuje przez okres 5 lat. Notatka ta nie może być udostępniana innym osobom lub podmiotom, o ile uprawnienie takie nie wynika z odrębnych przepisów.

12. Egzaminator nie przeprowadza egzaminu dla osoby, z którą pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052), lub wobec której, z innych przyczyn występuje konflikt interesu.

13. Komisja egzaminacyjna wydaje zaświadczenie o złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności, wskazując w nim nazwę dokumentu, którego dotyczył egzamin.

14. Komisja egzaminacyjna, na wniosek osoby, która zdała egzamin praktyczny, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, wydaje świadectwo potwierdzające zaliczenie egzaminu praktycznego, zgodne ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 1.

15. Uznaje się świadectwo potwierdzające zaliczenie egzaminu praktycznego, o którym ust. 4 pkt 1, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 36f. 1. Osoba posiadająca dokument kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 35 ust. 2 lub szczególne zezwolenie, o którym mowa w art. 35a ust. 1, jest obowiązana zawiadomić dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, który wydał ten dokument, o:

- 1) utracie dokumentu lub jego zniszczeniu w stopniu powodującym nieczytelność,
 - 2) zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych
- w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia.

2. Na wniosek osoby uprawnionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej:

- 1) wydaje nowy dokument, pod warunkiem:
 - a) złożenia oświadczenia o utracie dokumentu, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138), albo
 - b) zwrotu zniszczonego dokumentu;
- 2) dokonuje zmian w dokumencie, a gdy nie jest to możliwe wydaje nowy dokument, pod warunkiem zwrotu dokumentu wymagającego zmiany danych.

Art. 36g. 1. W przypadku zaistnienia przesłanki wskazującej, że osoba posiadająca dokument kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 35 ust. 2 lub szczególne zezwolenie, o którym mowa w art. 35a ust. 1, nie spełnia już wymogów określonych odpowiednio w art. 36 ust. 1-3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej cofa, w drodze decyzji, ten dokument lub zezwolenie.

2. Ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia porządku publicznego, w tym w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 56 pkt 2-3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może, w drodze decyzji, zawiesić dokument kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 35 ust. 2, lub szczególne zezwolenie, o którym mowa w art. 35a ust. 1.

3. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 lub 2, w przypadku osoby posiadającej unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej lub unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji, wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej występuje do tego organu z wnioskiem o rozważenie zawieszenia odpowiedniego unijnego świadectwa kwalifikacji. Do wniosku dołącza się uzasadnienie.

4. O fakcie złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej informuje Komisję Europejską.

5. Do czasu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może, w drodze decyzji, zakazać osobie, której dotyczy wniosek zajmowania stanowiska członka załogi statku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, który wydał unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej lub unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji, rozpatruje wnioski wniesione przez właściwy organ innego niż

Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zawieszenie unijnego świadectwa kwalifikacji.

7. W przypadku uznania wniosku, o którym mowa w ust. 6, za zasadny właściwy dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji:

- 1) cofa unijne świadectwo kwalifikacji - w przypadku stwierdzenia, że osoba posiadająca unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej lub unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji nie spełnia już wymogów do jego wydania;
- 2) może zawiesić unijne świadectwo kwalifikacji - w przypadku innym niż określonym w pkt 1, o ile przemawiają za tym względy bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia porządku publicznego.

8. Zawieszenie dokumentu, o którym mowa w ust. 2 i 7 pkt 2, następuje na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 36h. 1. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej bez zbędnej zwłoki rejestruje w bazie danych statków informacje o wydanych, przedłużonych, zawieszonych lub cofniętych dokumentach kwalifikacyjnych, a w przypadku unijnych świadectw kwalifikacji informacje te rejestruje również w unijnej bazie danych prowadzonej przez Komisję Europejską na podstawie art. 25 ust. 2 dyrektywy 2017/2397.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają dane podane w dokumencie kwalifikacyjnym oraz nazwę organu wydającego.

3. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej informuje osobę, której dane osobowe będą przetwarzane w bazie, o której mowa w ust. 1 o tym fakcie, a także zapewnia dostęp takiej osobie do dotyczących go danych i możliwość uzyskania kopii tych danych.

Art. 36i. 1. Szkolenia, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 4, prowadzone są przez jednostki edukacyjne.

2. Jednostkami edukacyjnymi są uczelnie oraz szkoły ponadpodstawowe, prowadzące kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej zgodnie ze standardami dotyczącymi kompetencji, określonymi w załączniku I przepisów wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 dyrektywy 2017/2397, które uzyskały uznanie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

3. Jednostkę edukacyjną uznaje się, na jej wniosek, jeżeli:

- 1) cele szkolenia, treści dydaktyczne, wyposażenie i sprzęt dydaktyczny, metody, formy prowadzenia zajęć, procedury, w tym również w stosownych przypadkach

wykorzystywane symulatory, oraz materiały szkoleniowe umożliwiają kandydatom osiągnięcie wymaganej wiedzy i umiejętności, określonych dla uzyskania dokumentów kwalifikacyjnych, objętych uznaniem;

- 2) posiada wykwalifikowaną kadrę wykazującą znajomość zagadnień objętych programem szkolenia, zdolną do przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 36c ust. 1 pkt 3;
- 3) posiada ważny certyfikat systemu zarządzania jakością, obejmujący procesy dotyczące szkolenia i przeprowadzania egzaminów.

4. Do wniosku o uznanie dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 3, w tym w szczególności:

- 1) wykaz działalności dydaktycznej w zakresie objętym wnioskiem;
- 2) kopię ważnego certyfikatu systemu zarządzania jakością;
- 3) informację dotyczącą kadry dydaktycznej;
- 4) programy szkoleń zgłoszone do uznania, zawierające szczegółowe cele szkolenia;
- 5) opis wewnętrznego systemu oceniania oraz metod sprawdzania wiedzy, umiejętności i oceny kompetencji, w tym egzaminów praktycznych;
- 6) opis bazy dydaktycznej oraz wykaz wyposażenia wykorzystywanego do prowadzenia szkoleń objętych wnioskiem;
- 7) zatwierdzenie dla symulatora, jeżeli przewiduje się przeprowadzanie egzaminów praktycznych na symulatorze;
- 8) wzory dyplomów lub świadectw wydanych po zakończeniu programu szkolenia.

5. Do wniosku załącza się również, w przypadku:

- 1) uczelni:
 - a) kopię statutu uczelni i regulaminu studiów,
 - b) kopię dokumentu stanowiącego podstawę prowadzenia kształcenia na studiach na określonym kierunku;
- 2) szkoły ponadpodstawowej:
 - a) kopię aktu założycielskiego i statutu szkoły,
 - b) kopię zaświadczenia o wpisie do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego - w przypadku szkół niepublicznych zakładanych przez osoby prawne i fizyczne.

6. Oceny spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 3, dokonuje komisja powołana w tym celu przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

7. W skład komisji, o której mowa w ust. 6, wchodzi w szczególności osoby posiadające wiedzę i doświadczenie w zakresie żeglugi śródlądowej lub w zakresie kształcenia.

8. Do komisji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej może powoływać ekspertów zewnętrznych.

9. Komisja, o której mowa w ust. 2, dokonuje oceny wniosku i załączonych dokumentów oraz przeprowadza kontrolę, o której mowa w art. 36j ust. 1 pkt 1, mającą na celu weryfikację ich zgodności ze stanem faktycznym.

10. Uznanie, o którym mowa w ust. 2, potwierdza się wydaniem certyfikatu uznania, zawierającego wykaz zatwierdzonych programów szkoleń objętych uznaniem.

11. Certyfikat uznania, o którym mowa w ust. 10, wydaje się na okres 5 lat i może on zostać odnowiony, na wniosek, przed upływem tego terminu.

12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji, uznania, jeżeli jednostka edukacyjna nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 3.

13. Do odnowienia uznania jednostki edukacyjnej stosuje się przepisy o uznaniu.

14. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sporządza wykaz uznanych jednostek edukacyjnych wraz z zakresem zatwierdzonych szkoleń oraz szkoleń, dla których zawieszono lub cofnięto uznanie, na podstawie art. 36j ust. 5 i 6 i przekazuje go Komisji Europejskiej oraz każdą jego zmianę.

15. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje wykaz, o którym mowa w ust. 14, na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

16. Za uznanie jednostki edukacyjnej oraz odnowienie uznania pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy

17. Uznaje się dyplomy i świadectwa wydane po ukończeniu szkolenia prowadzonego na podstawie uznanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej programu szkolenia.

Art. 36j. 1. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sprawuje nadzór nad jednostkami edukacyjnymi w zakresie zgodności prowadzonych przez nie szkoleń z przepisami ustawy oraz z wymaganiami dyrektywy 2017/2397 poprzez dokonywanie kontroli:

1) na potrzeby uznania lub odnowienia uznania jednostki edukacyjnej;

2) doraźnej - w przypadku uzasadnionego podejrzenia wystąpienia w jednostce edukacyjnej nieprawidłowości w zakresie prowadzonych szkoleń objętych uznaniem.

2. W ramach prowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej może korzystać ze wsparcia ekspertów zewnętrznych.

3. Wydatki na wynagrodzenia oraz koszty przejazdu i pobytu ekspertów zewnętrznych, ponoszone w związku z udziałem w pracach komisji, o której mowa w art. 36i ust. 6 lub w związku z prowadzoną kontrolą, o której mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się sprawozdanie, które zawiera w szczególności ustalenia stanu faktycznego, a także informacje o nieprawidłowościach, jeżeli zostały one stwierdzone.

5. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli doraźnej zostały stwierdzone nieprawidłowości w zakresie prowadzonych szkoleń objętych uznaniem, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji:

- 1) zawiesza uznanie, na okres nie krótszy niż 3 miesiące, jeżeli stwierdzone nieprawidłowości stanowią zagrożenie dla zakładanych efektów szkolenia;
- 2) cofa uznanie, jeżeli jednostka edukacyjna nie podjęła działań korygujących w zakresie usunięcia nieprawidłowości będących podstawą do zawieszenia uznania.

6. Nie wydaje się decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 5 pkt 1 lub 2, jeżeli do czasu jej wydania jednostka edukacyjna wykaże, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do wydania tej decyzji.

7. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, może zostać skrócony, w drodze decyzji, na wniosek jednostki edukacyjnej, jeżeli wykaże ona, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do zawieszeniu uznania.

8. Niezależnie od ust. 5, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej cofa, w drodze decyzji, uznanie również w przypadku, gdy jednostka edukacyjna uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli w stopniu niepozwalającym na dokonanie rzetelnej oceny zgodności prowadzonych szkoleń z wymaganiami, o których mowa w art. 36i ust. 3.

9. W okresie zawieszenia uznania nie mogą być rozpoczynane nowe szkolenia objęte zawieszeniem. Dokończenie trwających szkoleń jest możliwe jedynie pod warunkiem przedstawienia doraźnego rozwiązania umożliwiającego ich prawidłowe ukończenie

10. Od dnia cofnięcia uznania jednostka edukacyjna nie może rozpocząć nowego szkolenia, a aktualnie prowadzone szkolenia będą dokańczane pod ścisłym nadzorem ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

11. Jednostka edukacyjna, której cofnięto uznanie, może złożyć ponowny wniosek o uznanie nie wcześniej niż po upływie roku od dnia w którym decyzja o cofnięciu uznania stała się ostateczna.

Art. 36k. 1. Symulator, na którym ma się odbywać egzamin, o którym mowa w art. 36e ust. 5 pkt 1, musi posiadać zatwierdzenie.

2. Zatwierdzenie jest wydawane na wniosek zarządcy symulatora, przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej właściwego miejscowo ze względu na lokalizację symulatora, po wykazaniu, że symulator spełnia standardy określone w załączniku III przepisów wydanych na podstawie art. 21 ust. 2 dyrektywy 2017/2397.

3. Przy dokonywaniu oceny spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 2, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może korzystać ze wsparcia ekspertów zewnętrznych, a także uwzględniać przedstawiane ekspertyzy.

4. W zatwierdzeniu określa się egzaminy, które mogą być przeprowadzane na symulatorze.

5. Zarządca symulatora zapewnia niedyskryminacyjne zasady dostępu do symulatora.

6. Uznaje się, bez konieczności dokonywania oceny spełnienia wymagań, symulatory, które uzyskały zatwierdzenie przez właściwy organ innego państwa członkowskiego.

7. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że symulator przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 2, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przeprowadza kontrolę w tym zakresie.

8. W ramach prowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 7, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może korzystać ze wsparcia ekspertów zewnętrznych.

9. Wydatki na wynagrodzenia oraz koszty przejazdu i pobytu ekspertów zewnętrznych, ponoszone w związku z dokonywaniem oceny spełnienia wymagań, o

których mowa w ust. 3 lub kontrolą, o której mowa w ust. 7, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej.

10. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się sprawozdanie, które zawiera w szczególności ustalenia stanu faktycznego, a także informacje o nieprawidłowościach, jeżeli zostały one stwierdzone.

11. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji:

- 1) zawiesza, na okres nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż 12 miesięcy, zatwierdzenie symulatora, który przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 2;
- 2) cofa zatwierdzenie symulatora, jeżeli zarządca symulatora w okresie zawieszenia nie usunął nieprawidłowości będących podstawą do zawieszenia zatwierdzenia.

12. Nie wydaje się decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 11 pkt 1 lub 2, jeżeli do czasu jej wydania zarządca symulatora wykaze, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do wydania tej decyzji.

13. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, może zostać skrócony, w drodze decyzji, na wniosek zarządcy symulatora, jeżeli wykaze on, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do zawieszeniu zatwierdzenia symulatora.

14. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie symulatora, jeżeli zarządca symulatora uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli w stopniu niepozwalającym na dokonanie rzetelnej oceny spełniania przez symulator wymagań, o których mowa w ust. 2.

15. W okresie zawieszenia zatwierdzenia symulatora na symulatorze nie mogą odbywać się egzaminy.

16. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej informację o zatwierdzeniu, zawieszeniu lub cofnięciu zatwierdzenia symulatora.

17. Informacja, o której mowa w ust. 17, zawiera w szczególności:

- 1) określenie egzaminów, które mogą być przeprowadzane na symulatorze;
- 2) imię i nazwisko operatora symulatora;
- 3) nazwę zatwierdzonego programu szkolenia - w przypadku, gdy symulator jest wykorzystywany w ramach tego programu szkolenia;
- 4) nazwę organu wydającego unijne świadectwo kwalifikacji, szczególne zezwolenia lub świadectwo potwierdzające zaliczenie egzaminu praktycznego.

18. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sporządza wykaz zatwierdzonych symulatorów zawierający informacje, o których mowa w ust. 17, i przekazuje go do Komisji Europejskiej oraz każdą jego zmianę.

19. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje wykaz, o którym mowa w ust. 18, na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

Art. 36l. Za wydanie lub przedłużenie terminu ważności dokumentów kwalifikacyjnych, w tym szczególnych zezwoleń dla kapitanów, za przeprowadzenie egzaminu, oraz za zatwierdzenie symulatora pobiera się opłaty w wysokościach określonych w załączniku do ustawy.”;

11) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 37.** 1. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz stanowisk na statkach w zależności od rodzajów statków i dróg wodnych,
- 2) minimalny skład załogi w zależności od rodzaju statku i czasu jego pracy,
- 3) rodzaje dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 i wynikające z nich uprawnienia,
- 4) szczegółowe wymagania dla dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 i art. 35a ust. 1, a także szczegółowy tryb ich wydawania i przedłużania,
- 5) wzory:
 - a) unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana,
 - b) unijnych świadectw kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji,
 - c) świadectwa potwierdzającego zaliczenie egzaminu praktycznego,
- 6) czas praktyki pływania w charakterze członka załogi na statkach żeglugi śródlądowej,
- 7) zakres wymagań egzaminacyjnych niezbędnych do uzyskania dokumentów kwalifikacyjnych,
- 8) liczbę, skład i regulamin działania komisji egzaminacyjnych, a także warunki wynagradzania członków komisji egzaminacyjnych

- kierując się względami bezpieczeństwa żeglugi, koniecznością posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności oraz ujednolicenia treści stosowanych dokumentów w Unii Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb

uznawania osób za zdolne albo niezdolne do wykonywania określonej pracy na statkach żeglugi śródlądowej oraz szczegółowy tryb wydawania świadectwa zdrowia, kierując się koniecznością zapewnienia prawidłowego i kompleksowego przebiegu badań lekarskich oraz konieczność posiadania i dokumentowania odpowiedniego stanu zdrowia.”;

12) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 38.** 1. Członek załogi statku jest obowiązany posiadać żeglarską książeczkę pracy albo dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy, stwierdzające przebieg pracy na statkach żeglugi śródlądowej.

2. Żeglarską książeczkę pracy wydaje się dla osoby posiadającej wyłącznie kwalifikacje kapitana, pozostałym osobom wydaje się dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

3. Uznaje się żeglarskie książeczki pracy wydane:

- 1) przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym składu załóg statków na Renie, w którym określono wymogi identyczne jak wymogi zawarte w dyrektywie 2017/2397;
- 3) przez państwo trzecie, zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa, które uzyskało uznanie Komisji Europejskiej zgodnie z art. 10 ust. 5 dyrektywy 2017/2397.

4. Członek załogi statku jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu dokument, o którym mowa w ust. 1 lub w ust. 3.

5. Przepisu ust. 1-4 nie stosuje się do załóg statków przeznaczonych lub używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.”;

13) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 39.** 1. Żeglarską książeczkę pracy wydaje, na wniosek, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na czas nieokreślony.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania;
- 4) numer identyfikacyjny członka załogi - jeżeli został nadany;
- 5) żądanie wniosku.

3. Do wniosku o wydanie żeglarskiej książeczki pracy załącza się:

- 1) aktualną fotografię o wymiarach 3,5 × 4,5 cm;

2) kopię dokumentu stwierdzającego posiadanie kwalifikacji zawodowych uprawniających do pracy na statkach żeglugi śródlądowej.

4. Przepisu ust. 3 pkt 2 nie stosuje się w przypadku osoby, która jednocześnie z wnioskiem o wydanie żeglarskiej książeczki pracy występuje z wnioskiem o wydanie dokumentu kwalifikacyjnego.

5. W razie zniszczenia żeglarskiej książeczki pracy w stopniu uniemożliwiającym korzystanie z niej, lub braku miejsc do dokonywania wpisów, dotychczasową książeczkę wymieniania się na nową żeglarską książeczkę pracy.

6. Do wniosku o wymianę żeglarskiej książeczki pracy załącza się aktualną fotografię o wymiarach $3,5 \times 4,5$ cm oraz dotychczasową żeglarską książeczkę pracy.

7. Dokonując wymiany żeglarskiej książeczki pracy na nową dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej dokonuje na pierwszej stronie dotychczasowej żeglarskiej książeczki pracy odcisku prostokątnego stempla o wymiarach 9×3 cm w kolorze czerwonym, o treści „ANULOWANO” i zwraca książeczkę jej posiadaczowi.

8. W razie utraty żeglarskiej książeczki pracy wydaje się nową żeglarską książeczkę pracy.

9. Do wniosku o wydanie żeglarskiej książeczki pracy z przyczyn określonych w ust. 6, załącza się aktualną fotografię o wymiarach $3,5 \times 4,5$ cm oraz pisemne oświadczenie wyjaśniające przyczyny jej utraty.

10. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej bez zbędnej zwłoki rejestruje w bazie danych statków oraz w unijnej bazie danych prowadzonej przez Komisję Europejską na podstawie art. 25 ust. 2 dyrektywy 2017/2397 informacje o wydanych, wymienionych lub utraconych żeglarskich książeczkach pracy.

11. Informacje, o których mowa w ust. 10, obejmują imię i nazwisko posiadacza oraz jego numer identyfikacyjny członka załogi, numer seryjny żeglarskiej książeczki pracy, datę wydania oraz nazwę organu wydającego.

12. Za wydanie żeglarskiej książeczki pracy pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do niniejszej ustawy.

13. Za wymianę żeglarskiej książeczki pracy pobiera się opłatę w wysokości określonej dla wydania żeglarskiej książeczki pracy.

14. Przepisy ust. 1-13 stosuje się odpowiednio do dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.”;

14) po art. 39 dodaje się art. 39a - 39c w brzmieniu:

„**Art. 39a.** 1. Kierownik statku zobowiązany jest do dokonywania w swojej żeglarskiej książeczce pracy oraz w żeglarskich książeczkach pracy członków załogi statku wpisów, dotyczących danych o statku i zatrudnieniu na statku, w tym zamustrowania i wymustrowania, oraz dotyczących praktyki pływania.

2. Wpisów, o których mowa w ust. 1, należy dokonywać starannie, pismem czytelnym, bez używania skrótów. Wpisanych wyrazów nie wolno przerabiać lub czynić nieczytelnymi. Omyłki prostuje się przez przekreślenie błędnego wyrazu, w sposób pozwalający na odczytanie pierwotnego tekstu, i wpisanie prawidłowego wyrazu.

3. Wpisów, o których mowa w ust. 1, należy dokonywać na bieżąco na podstawie wpisów w dzienniku pokładowym. Wpisów dotyczących zakończenia podróży należy dokonać najpóźniej przed rozpoczęciem kolejnej podróży.

4. W celu zatwierdzenia wpisów, o których mowa w ust. 1, posiadacz żeglarskiej książeczki pracy powinien wystąpić z wnioskiem o ich weryfikację, w okresie nieprzekraczającym 15 miesięcy liczonych od dnia dokonania wpisu, który ma zostać zatwierdzony.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) numer żeglarskiej książeczki pracy;
- 4) żądanie wniosku.

6. Zatwierdzeniu podlega praktyka pływania, która została uzyskana na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, a w przypadku śródlądowych dróg wodnych, które nie leżą w całości na terytorium Unii Europejskiej, zatwierdza się również praktykę pływania uzyskanych na odcinkach położonych poza tym terytorium.

7. Zatwierdzenia, na podstawie wpisów w dzienniku pokładowym lub innych dokumentów potwierdzających praktykę pływania, po sprawdzeniu ich poprawności i rzetelności, dokonuje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej ma prawo zażądać przedłożenia dzienników pokładowych, ich wyciągów lub innych dokumentów.

8. Jeżeli posiadacz żeglarskiej książeczki pracy nie przedłoży książeczki do weryfikacji przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, wpisy dokonane po tym terminie nie będą uwzględniane.

9. Za zatwierdzenie wpisów dotyczących praktyki pływania pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do niniejszej ustawy.

10. Przepisy ust. 1 - 9 stosuje się odpowiednio do dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

Art. 39b. 1. Statek powinien posiadać dziennik pokładowy.

2. Uznaje się dzienniki pokładowe wydane:

- 1) przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym składu załóg statków na Renie, w którym określono wymogi identyczne jak wymogi zawarte w dyrektywie 2017/2397;
- 3) przez państwo trzecie, zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa, które uzyskało uznanie Komisji Europejskiej stosownie do art. 10 ust. 5 dyrektywy 2017/2397.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do statków:

- 1) bezzałogowych bez napędu mechanicznego;
- 2) promów i łodzi przewozowych używanych na innych wodach śródlądowych niż określone w art. 1 ust. 1;
- 3) statków używanych do połowu ryb na innych wodach śródlądowych niż określone w art. 1 ust. 1;
- 4) statków przeznaczonych lub używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.

Art. 39c. 1. Dziennik pokładowy wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, na wniosek armatora statku.

2. W razie zniszczenia dziennika pokładowego w stopniu uniemożliwiającym korzystanie z niego lub braku miejsc do dokonywania wpisów, dotychczasowy dziennik pokładowy wymienia się na nowy dziennik pokładowy.

3. W razie utraty dziennika pokładowego wydaje się nowy dziennik pokładowy.

4. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej bez zbędnej zwłoki rejestruje w bazie danych statków oraz w Bazie EHDB informacje o wydanych, wymienionych lub utraconych dziennikach pokładowych.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4, zawierają w szczególności nazwę jednostki pływającej, europejski numer identyfikacyjny lub europejski numer identyfikacyjny statku (ENI), numer identyfikacyjny dziennika pokładowego, datę wydania oraz nazwę organu wydającego.

6. Za wydanie dziennika pokładowego pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do niniejszej ustawy.

7. Za wymianę dziennika pokładowego pobiera się opłatę w wysokości określonej dla wydania dziennika pokładowego.”;

15) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 40.** Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór żeglarskiej książeczki pracy oraz dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy,
 - 2) wzór i sposób prowadzenia dziennika pokładowego oraz szczegółowy tryb jego wydawania i wymiany
- kierując się koniecznością ujednolicenia treści stosowanych dokumentów w Unii Europejskiej.”;

16) w art. 49 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Z obowiązku korzystania z pilotażu jest zwolniony statek, którego kierownik posiada świadectwo zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu lub dokumenty uznane w trybie określonym w art. 35 ust. 10.”;

17) w art. 50 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Egzamin na pilota lub sprawdzian, o którym mowa w art. 49 ust. 6 pkt 2, przeprowadza centralna komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 36c ust. 1 pkt 1.”;

18) w załączniku do ustawy części V i VI otrzymują brzmienie:

V	Kwalifikacje zawodowe	
1	Za egzamin na:	
	1) unijne świadectwo kwalifikacji kapitana	500 zł
	2) unijne świadectwo eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej lub eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego	300 zł
	3) szczególne zezwolenie dla kapitana	250 zł
	4) pozostałe dokumenty kwalifikacyjne	300 zł
2	Za zatwierdzenie symulatora, na którym ma się odbywać egzamin	2000 zł
3	Za uznanie lub odnowienie uznania jednostki edukacyjnej	1000 zł

	(opłata uwzględnia przeprowadzenie kontroli)	
4	Za unijne świadectwo kwalifikacji kapitana (opłata uwzględnia wpisy o posiadanych szczególnych zezwoleniach dla kapitana)	100 zł
5	Za unijne świadectwo eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej lub eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego	100 zł
6	Za szczególne zezwolenie dla kapitana	50 zł
7	Za pozostałe dokumenty kwalifikacyjne	50 zł
8	Za przedłużenie ważności dokumentu, o którym mowa odpowiednio w pkt 4-7	50 % opłaty określonej odpowiednio w pkt 4-7
(opłaty, o których mowa w pkt 7 i 8, nie obejmują opłaty za wydanie dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy)		
VI	Żeglarska książeczka pracy i dziennik pokładowy	
1	Za żeglarską książeczkę pracy	100 zł
2	Za dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy	100 zł
3	Za zatwierdzenie wpisów dotyczących praktyki pływania	25 zł
4	Za dziennik pokładowy	100 zł

Art. 2. Na zasadzie odstępstwa od postanowień art. 4 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 17 stycznia 2038 r. dopuszcza się, aby kapitanowie prowadzący statki morskie eksploatowane na śródlądowych drogach wodnych posługiwali się świadectwami kompetencji dla kapitanów, wydanymi zgodnie z postanowieniami Konwencji STCW, o ile eksploatacja statku na śródlądowych drogach wodnych odbywa się na początku lub na końcu rejsu w transporcie morskim.

Art. 3. 1. Baza informacji o statkach, członkach załóg statków oraz o stanie śródlądowych dróg wodnych, prowadzona zgodnie z art. 11a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu

dotychczasowym, staje się bazą informacji o statkach, członkach załóg statków oraz o stanie śródlądowych dróg wodnych, o której mowa w art. 11a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Informacje wprowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do bazy informacji o statkach, członkach załóg statków oraz o stanie śródlądowych dróg wodnych, zachowują ważność.

3. Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie niezwłocznie dostosowuje bazę informacji o statkach, członkach załóg statków oraz o stanie śródlądowych dróg wodnych do wymogów określonych w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. 1. Dokumenty kwalifikacyjne, żeglarskie książeczki pracy oraz dzienniki pokładowe wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do czasu ich wymiany w zakresie, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 19 stycznia 2032 r. Za wymianę dokumentów pobiera się opłaty w wysokościach określonych w załączniku do niniejszej ustawy przewidzianych dla wydania stosownego dokumentu.

2. Do dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1, w okresie ich ważności stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące dokumentów kwalifikacyjnych ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Osoby, które uzyskały pozytywny wynik z egzaminu na patent lub świadectwo, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą do dnia 19 stycznia 2032 r., uzyskać patent lub świadectwo, którego dotyczył ten egzamin, na zasadach dotychczasowych.

4. W razie utraty lub zniszczenia dokumentu kwalifikacyjnego wydanego na podstawie dotychczasowych przepisów, w okresie jego ważności, określonym w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące utraty lub zniszczenia dokumentów kwalifikacyjnych ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. W razie utraty, zniszczenia lub braku miejsc do dokonywania wpisów w żeglarskiej książeczce pracy lub dzienniku pokładowym, wydanym na podstawie dotychczasowych przepisów, w okresie jego ważności, określonym w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 39 ust. 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wymiany dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność wprowadzenia dokumentów, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, konieczność posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności oraz zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.

Art. 6. Dokumenty kwalifikacyjne kierowników statków innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej albo państw trzecich uznawane na podstawie art. 35 ust. 5, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą być nadal uznawane, nie dłużej jednak niż do dnia 19 stycznia 2032 r.

Art. 7. 1. Komisje egzaminacyjne, o których mowa w art. 36 ust. 2, ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym stają się odpowiednio komisjami egzaminacyjnymi, o których mowa w art. 36c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Osoba dotychczas pełniąca funkcję przewodniczącego albo zastępcy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 36 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym stają się odpowiednio przewodniczącym albo zastępcą przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 36c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Lista egzaminatorów prowadzona przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym staje się listą egzaminatorów, o której mowa w art. 36d. 1 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. 1. Świadectwo zdrowia członka załogi statku żeglugi śródlądowej wydane na podstawie art. 37 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, zachowuje ważność przez okres na jaki zostały wydane.

2. Członek załogi statku posiadający dokument kwalifikacyjny, wydany na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, jest obowiązany posiadać przy sobie ważne świadectwo zdrowia członka załogi statku stosowne do zajmowanego stanowiska.

Art. 9. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa z tytułu realizacji ustawy na lata 2022 - 2032 wynosi 11,556mln zł, przy czym w roku:

1) 2022 r. – 0 zł;

- 2) 2023 r. – 3,938 mln zł;
- 3) 2024 r. – 2,304 mln zł;
- 4) 2025 r. - 0,574 mln zł
- 4) 2026 r. – 0,586 mln zł;
- 5) 2027 r. – 0,598 mln zł;
- 6) 2028 r. – 0,652 mln zł;
- 7) 2029 r. – 0,705 mln zł;
- 8) 2030 r. – 0,719 mln zł;
- 9) 2031 r. – 0,733 mln zł;
- 10) 2032 r. – 0,747 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej nadzoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące, polegające na ograniczeniu kosztów związanych z realizacją zadań wynikających z prowadzenia bazy danych statków, o której mowa w art. 11a ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy oraz kosztów utrzymania urzędu żeglugi śródlądowej przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego wykonywania zadań ustawowych przez ten urząd.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, redakcyjnym i legislacyjnym

Bartosz Szczurowski

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego Ministerstwo Infrastruktury

/podpisano elektronicznie/